

Л. І. Жиліна

Воронина Леся

ВОРОНИНА Леся (справж. – Олена Анастасіївна; ін. псевд.: Гаврило Гава, Ніна Ворон, Олена Вербна; 21. 03. 1955, Київ) – журналістка, письменниця. Дочка [Н. Андріанової-Гордієнко](#), онука [П. Воронина](#), дружина [Є. Гуцала](#). Член НСПУ (1997) та АУП (1997). Закін. Київський університет (1979). Друкувалася у г. «Літературна Україна», ж. «Київ», «Ранок», «Дніпро», «Нова генерація», «Український театр», «Всесвіт» та ін. 1987–91 – ред. відділу літери та мистецтва ж. «Україна»; від 1991 – у міжнар. дит. ж. «Соняшник» (від 1992 – гол. ред.); одночасно від 1997 – коментатор Нац. радіокомпанії України, автор і ведуча передач «Українська культура сьогодні і завжди», «Ярославів вал», «Подорожній», «Журнали-журналики-журнальчики», радіоальманаху «Читаючи журнали». Серед найпомітніших інтерв'ю В. – бесіди з І. Драчем, Вірою Вовк, М. Коцюбинською, Л. Масенко, С. Павличко, М. Плав'юком, Н. Світличною, Є. Сверстюком. Працювала в м. Едмонтон (Канада) над підготовкою проекту «Нова» для укр.-англ. шкіл провінції Альберта (1994–95). Автор серії дит. детективів та пригодн. повістей «Superaгент 000» (К., 1996–2001; В., 2004). Перекладає з польс. твори С. Лема, С. Мрожека, А. Ковальської, Г. Бехлерової та ін.

Бібліографічний опис:

Воронина Леся / Л. І. Жиліна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29788>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).